

[Gert Petersen.]

der, som er valgt af den grønlandske befolkning. Men nu vel, det kan være, at de går med til det, og så mener ministeren, at problemerne nok skal løse sig, hvis ellers man har lidt held. Ja, det er, hvad ministeren har skrevet. Der står, at i Grønland vil en energisk og heldig indsats kunne sikre Danmarks behov for uranleverancer osv. Det er måske ministerens spillernatur, som har taget overhånd her, når man sådan satser på, at man får held med sig, når man begynder at lede efter brugbar uran på Grønland.

Jeg mener som sagt, at vi skal lægge hele den atomkraftshistorie i en mølpose og lægge den til side og så satse på de andre energiformer og på energibesparelser. Her vil jeg godt udtrykke tilfredshed med, at regeringen, ministeren, ligesom vil rykke den besparelsesplan, der skulle køre til 1985, frem, så den effektueres her og nu og gerne skulle være i orden i 1981. Men bliver det effektivt nok? Vi må se nogle konkrete forslag, mere konkret end det, der ligger på bordet her.

Så skal jeg endelig til sidst give udtryk for et hjertesuk, en meget stor skuffelse. Jeg savner totalt i redegørelsen betragtninger omkring solenergien bortset fra en enkelt betragtning om, at den endelige løsning på energiproblemerne må blive fusionsenergi og solenergi. Men der ligger en lang række muligheder her og nu i form af solpaneler, muligheder for at opvarme huse osv., og her vil jeg godt – jeg har ikke ret mange minutter tilbage – pege også på de forslag, der er kommet fra venstresocialisterne, og som jeg kan støtte i princippet. Men som jeg har sagt det tidligere, når vi behandlede disse forslag, synes jeg, der er for mange påbud, for mange restriktioner i dem, men i princippet er jeg enig i dem.

Jeg mener egentlig, at det er hele markedsmekanismen, vi støder ind i. Jeg er fundamentalt uenig med fremskridtspartiets ordfører, som mente, at man netop sådan skulle give det helt frit løb og planlægge så lidt som muligt, så skulle det nok gå. Jeg mener, at regeringen burde planlægge endnu mere, end der er lagt op til i redegørelsen her. Her er ansatser til det, og jeg mener, at man bør gå videre. Det er markedsmekanismen, som signalerer endnu af mange grunde, også verdenspolitiske, storpoltiske, at der er forholdsvis fred og ingen fare. Men vi kan godt risikere i løbet af nogle år, at der så kommer nogle helt andre signaler i form

af enorme prisstigninger, ikke fordi oliekluderne nu er ved at løbe tør, men der kan også være politiske grunde til det. Og så er det for sent til den tid at begynde at foretage de store reformer, så bliver det i hvert fald langt mindre planlagt end på nuværende tidspunkt. Derfor tror vi, at man bør gribe ind i markedsmekanismen her og nu, og det gælder måske i ganske særlig grad, når det drejer sig om udvikling af de alternative energikilder, solenergien og vindenergien. Den er for dyr i øjeblikket. Ja vel, men det er, fordi der er for ringe efterspørgsel, og fordi fremstillingsomkostningerne er for store. Det er da højst tænkeligt, at vi om 5 eller 10 år, hvis vi ikke udvikler den i dag, vil fortryde det bitterligt. Derfor skal mine afsluttende bemærkninger være en opfordring til regeringen om at gå ind i den markedsmekanisme. Vi vil godt være med til at tale om tilskudsformer og støtteformer til udvikling af alternativ energi. Jeg tror, det er særdeles nødvendigt. Vi kan ikke kun klare det med restriktioner, der må også sådanne former til.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg vil altid så gerne rose regeringen, men kommer i visse vanskeligheder i reglen. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at udtale en påskønnelse af, at ministerens redegørelse denne gang griber problemerne an i sammenhæng, sådan at det også giver grundlag for en mere principiel diskussion af disse problemer, end der i reglen har været ført her i tinget, og jeg vil for så vidt give igen på samme måde, idet jeg godt indledningsvis vil fremlægge, hvad jeg ville mene måtte være nogle grundlæggende principper for at føre en rationel og demokratisk dansk energipolitik.

For det første: energiforsyning er nødvendig for produktion, kultur, livsbekvemmelighed osv., kort sagt for at dække de menneskelige behov. Da disse er voksende både i omfang og kvalitet, må der også sikres en stadig vækst i energiforsyningen.

For det andet: al energiudvikling lige fra forbrænding af atomkraft til olie og vindmøller og hvad der ellers kan være tale om, skaber også risikoproblemer. Med de dimensioner, som energiudnyttelsen har antaget i moderne civilisation, indebærer den så omfattende indgreb i naturen, at risikoproblemerne antager et tilsvarende omfang, men samtidig giver teknik og videnskab nye muligheder for at regulere ri-